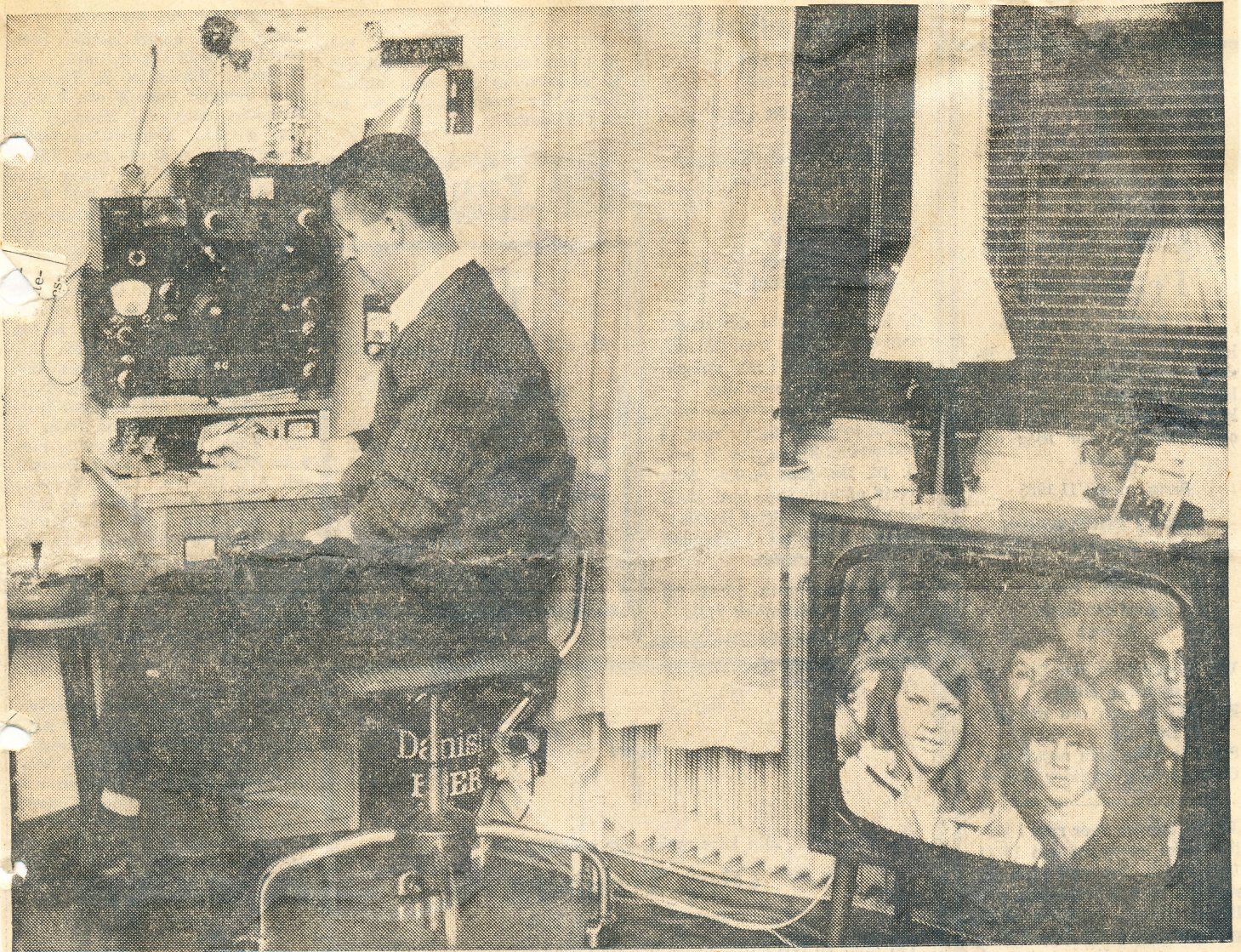

Radiosändning omtyckt hobby

Norrbottens Kuriren

onsd. 10 nov 1965

● Reparatör Evert Jonasson i Luleå ägnar sig varje ledig stund åt sin hobby. Det är roligare att sitta och prata med sändaramatörer runt om i världen än att se på TV, tycker han. Därför vänder han också TV:n ryggen.

Enbart i Luleåtrakten finns det ett 20-tal personer som är radiosändar-amatörer. De sitter flera kvällar i veckan framför sina sändarapparater och utbyter tankar med både svenska och utländska sändaramatörer. Sändar-amatörernas umgänge är nämligen ganska internationellt. Landgränser existerar inte för radiovågor och sändaramatörerna knyter ständigt nya kontakter kors och tvärs över jordklotet.

För att samordna verksamheten och väcka intresset för denna hobby, tänker man bilda en klubb för sändaramatörerna inom områdena runt Luleå, Boden, Piteå och Älvsbyn. Tidigare fanns det en klubb i Luleå och nu vill man blåsa liv i den igen.

En styrelse finns redan och styrelsemedlemmarna kommer vid ett informationsmöte att tala om vad man egentligen sysslar med.

För närvarande finns i landet cirka 3.000 sändaramatörer och intresset för den här hobbyn minskar inte.

— SE SISTA SIDAN —

Vid ett kommande informationsmöte hoppas man kunna samla alla sändaramatörer i områdena kring, Luleå, Boden, Piteå och Älvsbyn och blåsa liv i den gamla sändarklubben som avsmnade.

I klubbens programförklaring heter det bl. a. att man vill lära intresserade telegrafi och radiotekniska kunskaper som leder till prov för sändarcertifikat. Man skall också ge kortvågsläsnare tips om antenner och tillsatsapparater för effektivare DX-lyssning av utländska kommersiella radiostationer.

Bland sändaramatörerna finns många synskadade och på annat sätt handikappade, som på det här viset får en trivsam gemenskapskänsla. Av den anledningen hoppas man inom klubben att Luleå stad skall stödja klubben. För detta talar också den fostrande verksamhet som klubben skall bedriva bland ungdomen.

300 amatörer

I Sverige finns för närvarande omkring 3.000 sändaramatörer som är anslutna till förbundet Svenska sändaramatörer (SSA). Man har egen tidning som ger medlemmarna tips i bland annat tekniska frågor. Förbundet håller också kontakten med telestyrelsen beträffande sändareffekter och amatörband. Dessutom sköter man de svenska

amatörernas förhållande till utländska amatörer.

Alla amatörer har egna stationer och som regel bygger man sändardelen själv för ca en hundralapp. De känsliga mottagarna brukar som regel köpas och hela anläggningen kostar då omkring 1.000 kronor.

För årsavgiften skall de mera erfarna lära sina mindre kunniga klubbkamrater hur man bygger en sändare. Det blir också undervisning i telegrafi. Ingen får nämligen använda sin sändare utan certifikat som utfärdas av telestyrelsen. För C-certifikat krävs att man kan sända och ta emot minst 40 tecken i minuten samt en del tekniska kunskaper, B-certifikatet motsvarar minst 60 tecken i minuten och den som vill ha ett A-certifikat måste klara 80 tecken per minut samt också kunna använda telefoni.

Man får inte heller sända på vilka våglängder som helst. Amatörfrekvenserna finns på 80-, 40-, 20-, 15-, 10- och 2-metersbanden.

Evert Jonasson sitter nästan varje kväll framför sin apparat och när samtalen på telegrafi eller telefoni kommit igång stänger han ofta sin station först långt in på nätterna. Som regel pratar man mest om tekniska data på sina stationer, men visst pratar man också om väder och vind.

Ryska kontakter

På 40-metersbandet har Jonasson med en tio watts sändare fått kontakt med bl. a. Ryssland och Kanada. Hans kontakter med sändaramatörer runt om i världen omvittnas också av den imponerande samling av verifikationskort som varje sändaramatör har och som man byter med varandra vid en nyvunnen kontakt någonstans.

Att sändaramatörerna också kan vara till verklig nytta framgår av en händelse i Kanada en gång. Där satt en pälsjägare och talade med en engelsman då förbindelsen helt plötsligt och omotiverat avbröts. Engelsmannen fick då kontakt med en australiensisk amatör som i sin tur kontaktade en amatör bosatt i närheten av pälsjägarens hydda. Man tog sig dit och hittade pälsjägaren svårt medtagen av os från sin oljekamin. Han räddades också, men då hade larvet först gått halva jordklotet.